

rigtignok, at der ved større Bedrifter paa Landet føres en Kontrol med, hvad der bliver anvendt i Husholdningerne, der er meget mere virksom, meget mere effektiv end den, der kan udføres af en Dyr læge; thi selv om en Dyr læge udfører Kontrollen, er der dog Tilfælde, som ligger lige paa Grænsen af, hvad der kan passere, og en Gang imellem passerer de den, en Gang imellem passerer de den ikke. Det er ikke alt Kød, der er lige godt, men dette, at en Dyr læge har kontrolleret det og erklæret det anvendeligt, vil jo give fuldkommen moralsk Støtte for, at Kødet kan anvendes hvor som helst. Efter mit Kendskab til større Husholdninger paa Landet, hvor man altsaa har fremmed Arbejdskraft i Huset, vil man, naar der ikke er Dyr lægetilsyn, være aldeles nødt til at stille de videst gaaende Krav i saa Henseende, saa at jeg med Hensyn til de større Bedrifter paa Landet tror, at den Omsorg, der her vises fra Socialdemokratiets Side, naar man vil undersøge, hvordan Tilstanden i Virkeligheden er, er overflødig. I og for sig skulde jeg imidlertid ikke have noget imod at tiltræde Forslaget om, at Dyr lægekontrol skal være obligatorisk, hvis det kun drejede sig om større Brug. Men en Bestemmelse som denne vil jo gælde alle Tilfælde, altsaa ogsaa de Tilfælde, hvor Begrebet egen Husholdning kun omfatter Mand, Kone og Børn, alle mindre Landbrug, der jo ofte kan have en afsides Beliggenhed, saa at det at komme i Forbindelse med Dyr lægen, som maaske bor flere Mil borte, i hvert Fald er en betydelig Ulejlighed og tillige kan være en Udgift. Der vil ogsaa forekomme mange Tilfælde, hvor Sagen er saa oplagt, at der slet ikke er Grund til at gøre nogen Dyr læge Ulejlighed. I en Mangfoldighed af Tilfælde, hvor Døden er indtruffet ved Ulykkestilfælde, og den slagterimæssige Behandling er foregaaet, ligger Sagen saaledes, at Kødet af saadanne Dyr er saa frisk og sundt, at almindelig sund Menneskeforstand vægrer sig ved at gøre Dyr lægen Ulejlighed, naar der ikke er Tale om at udbyde Kødet til Salg. Og netop af den Grund, at man ikke kan give en Lov for større Brug og en anden for mindre — jeg ser ikke, hvorledes man vil trække denne Grænse —, har jeg for mit Vedkommende fundet, at den Form, som Bestemmelsen vil faa efter Flertallets Ændringsforslag, vil være en heldig Form. Det forekommer mig, at Forslagets Princip og den Nytte, Loven kan gøre, er opretholdt, men at der her er foretaget en Tillem্পning, der maa anses for at være praktisk og hensigtsmæssig under de forskellige Forhold,

der kan foreligge. Derfor har jeg kunnet tiltræde Flertallets Ændringsforslag.

Det samme gælder Forslaget om Bødernes Nedsættelse. Jeg ønsker dog her at udtale, at naar jeg er gaaet med til at nedsætte Minimalbøden fra 200 Kr. til 50 Kr., skal dette ikke forstaas saaledes, at der skal tages lempeligt, hvor der foreligger virkelig Overtrædelse, saa at sundhedsfarligt Kød falbydes, men Meningen er den, at hvor der er forekommet en Overtrædelse, der i sig selv er betydningsløs, skyldes en Misforstaaelse, ingen Betydning har haft og ingen Betydning har kunnet have, er det ønskeligt, at man kan lempe lidt paa Bøden; ja endog, saaledes som det er foreslaaet i Ændringsforslag Nr. 4, under særdeles formildende Omstændigheder kan anvende endnu lavere Bødestraf. Jeg tror, det er en praktisk Forbedring, der her er indført, og jeg vilde meget have ønsket, om ogsaa Socialdemokraterne kunde have stemt for Forslaget i denne Skikkelse, fordi jeg tror, at deres Omsorg, som jo i og for sig er fuldt berettiget og sikkert skyldes de bedste Motiver, hviler paa en Misforstaaelse. Men efter den hæder Ordførers Udtalelser er der vel ikke Haab om, at man fra Socialdemokratiets Side vil kunne slutte sig til Forslaget, og jeg skal da kun sige, at jeg tror, man med god Samvittighed kan stemme for Lovforslaget i den Skikkelse, det nu faar, idet de Fordele, som det vil indføre, er bevaret, og der er foretaget en Tillem্পelse, som i og for sig maa anses for heldig.

Ordføreren (Nygart): Jeg kan ganske slutte mig til den højtærede Landbrugsministers Udtalelser overfor Mindretallets Ordfører. Jeg tror ogsaa, det beror paa en Misforstaaelse, naar man mener, der skulde opnaas noget særligt ved at forlange Dyr lægeattest for alt Kød, som skal anvendes i Husholdningen. Det vil sikkert gaa saaledes i det praktiske Liv med Hensyn til Kødet af Dyr, som der kan være Mistanke om ikke er godt nok, at de fleste Husbønder sikkert vil væge sig mod at ifalde de høje Bøder, som de kan udsætte sig for at blive idømt, hvis de anvender saadant Kød, og det gør de jo let derved, at de lader en Dyr læge komme og stemple det som anvendeligt til Menneskeføde; saa er de garanteret, selv om Kødet skulde vise sig at være mindre godt. Tilmed er det saadan — det maa man ikke glemme, naar man skal bedømme Forholdet —, at i den nye Tyendelov fremhæves det udtrykkelig, at Husbonden, hvis han skal yde Kost, skal